

Göteborgs miljövetenskapliga centrum, GMV
Patrik Alm

**Remissvar från Chalmers tekniska högskola angående "Ett klimatpolitiskt ramverk för Sverige",
SOU 2016:21**

Delbetänkandet till ett klimatpolitiskt ramverk (SOU 2016:21) ger som förslag att Sverige inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser år 2045, att de territoriella utsläppen av växthusgaser ska vara 85 % lägre 2045 än 1990 och att utsläppen efter 2045 ska minska ytterligare och därmed bli nettonegativa. Detta är en skärpning jämfört med det direktiv som gavs. En skärpning är berättigad då skrivningen rörande de globala klimatmålsättningar från COP-21 är skarpare än de som rådde då direktivet gavs. Även om Sveriges ambition när det gäller utsläppsminskningar är ambitiös, är ambitionen alltså i linje med vad som krävs om Sverige har som politiskt ambitionen att "gå före" och vara en internationellt ledande nation när det gäller en omställning av samhället till låga eller inga utsläpp av växthusgaser.

En betydande del av förslaget till ramverk är fokuserat på uppbyggnad av en struktur som ger trovärdighet, tydlighet och långsiktighet i klimatpolitiken. I förslaget föreslås (förutom målsättningar för 2045) etappmål, ett klimatpolitiskt råd och en klimatlag. Vår bedömning är att trovärdighet, tydlighet och långsiktighet i klimatpolitiken är avgörande för att en omställning av samhället ska ske. Den innovation och de investeringar i långsiktigt kapital som behövs för att samhället ska ställas om underlättas om, eller kanske till och med kräver att de relevanta aktörerna i denna omställning bedömer att klimatpolitiken både är trovärdig och långsiktig.

Samtidigt som vi tycker det är bra att delbetänkandet är tydligt med Sveriges ambition att gå före i omställningsarbetet tycker vi att delbetänkandet kunde varit mer konkret avseende statens roll i att stimulera och stötta svensk industri i att bli ledande i omställningen mot netto noll utsläpp till år 2045. Vidare hade det varit bra med en konsekvensbedömning av att Sverige går före i händelse av att det internationella klimatarbetet inte blir lika ambitiöst som det som deklarerades vid COP-21, speciellt med tanke på de INDCs som rapporterades till COP-21. Mindre ambitiösa globala målsättningar ökar risken för kolläckage och riskerna för den svenska industrin vilket måste vägas mot att det kan ge innovations- och marknads fördelar med att "gå före" och vara med och påverka det globala samfundet att följa utveckling i enlighet med COP-21. En viktig fråga att analysera och förstå är hur sådana fördelar stimuleras och hur risker kan minimeras med nationella styrmedel.

Vi ställer oss frågande till varför det är de svenska territoriella utsläppen som ska beräknas även för de anläggningar som ingår i EU ETS. Poängen med ett handelssystem som EU ETS är att utsläppsminskningarna ska ske där det är som billigast. Vi föreslår istället användande av avräkningsmål för de anläggningar som ingår i EU ETS, dvs att det är det tilldelade utsläpputrymmet och inte de faktiska utsläppen som räknas. Enligt ovan är det däremot av stor vikt att hitta kompletterande system för att stimulera den handlande sektorn att "gå före" i omställningsarbetet.